

MRUŻYĆ (1) *vb impf*

part praes act mrużąc.

Sł stp brak, Cn s.v. mrugam często oczyma nad wolą, Linde XVII w.

Przymykać oczy; conivere, nictare Cn:

*Zwrot: »oczy mrużyć«: Abo ow dymny trunek [gorzałka]/ co go piia łaiąc/ Oczy mrużąc/
marłczząc fię/ káfzląc y charchaiąc. KlonWor 69.*

Formacje współrdzenne: zamrużyć, zmrużyć; mrużać, zmrużać.

TG